

vore Straffeanstalter jo netop er den Maade, hvorpaa Forbryderne uden Plan blandes mellem hverandre.

Justitsministeren: Det er fornemmelig med Hensyn til det Punkt, som først berøres af den ærede Rigsdagsmand, der nu havde Ordet, jeg skal søge at oplyse Grunden til, at Regjeringen ikke er gaaet ind paa den Fremgangsmaade, som han anseer for den rigtige, og som tilvisse ogsaa maatte stemme med Regjeringens Ønske, dersom det kun havde været muligt at følge den. Han udtalte sig for, at det vilde have været ønskeligt, om det foreliggende Lovforslag havde omfattet ikke alene de Forbrydere, der i Fremtiden skulde, efter de hidtil gjældende Regler, hændømmes til Rasphuus- og Fæstningsarbejde, men tillige de hidtil disse Straffe idømte Forbrydere. Hvad nu navnlig Rasphuusfangerne angaaer, da vilde det maaskee ikke have medført saa store Vanstæligheder, om man vilde lade Lovforslaget blive anvendeligt ogsaa paa de allerede tilstedeværende Fanger, da den Plads som Rasphuusfangerne allerede indtage i Straffeanstalten, ogsaa fremdeles vilde have til Disposition, saaledes at den vilde kunne indrettes til deri at lade Forbryderne udstaae en anden Art Straffe, nemlig Tugthuusstraf. Men, naar en saadan Foranstaltning ikke kan gennemføres med Hensyn til den Art af Fanger, nemlig Slaverne, med Hensyn til hvilke den aabenbar maatte være ønskelig, tror jeg, at det vil være rettest at lade begge hine Classer af Forbrydere, indtil det nærmere vil kunne reguleres ved Lov, fremdeles henseende i de Straffeanstalter, hvor de engang ere inddømte, og ikke ved Lovgivningen indskride mere i de allerede forbigangne Forhold end nødvendigt. At en saadan Bestemmelse nu ikke vil kunne lade sig udføre med Hensyn til Fæstnings-slaverne, vil forhaabentlig fremgaae af de Oplysninger, som jeg skal tillade mig i Korthed at meddele. Der henseende ved Slutningen af Aaret 1848 i vedkommende Straffeanstalter 560 Forbrydere, der vare idømte Fæstningsarbejde; deraf vare de 228 Livsfanger og de 332 hændømte paa Aar. Det er nu ganske klart, at et Antal af 560 Forbrydere vilde man i længere Tid ikke være istand til at rumme i de Straffeanstalter, som nu for Tiden

bestaae, selv om Tugthuusbygningen ved Horsens var fuldført; men derimod vil man forhaabentlig, naar en saadan Bestemmelse som den, den 1ste Paragraph i det foreliggende Lovudkast indeholder, maatte blive til Lov, om nogle faa Aar komme saa vidt, at alle de til den Tid henseende Fæstningsslavers Skjæbne i saa Henseende kan afgjøres ved en Lov, uden at denne vil faae nogen synderlig indgribende Virkning paa det alt Bestaaende. Af de 228 Livsfanger, der fandtes ved Slutningen af Aaret 1848, vare de 215 inddømte inden Udgangen af Aaret 1840, og kun 13 efter den Tid, og, da det saaledes nu allerede er 10 Aar siden, at de ere indkomne i Straffeanstalterne, er der al Rimelighed for, at en stor Deel af disse Fanger vil i Løbet af nogle Aar afgaae deels ved Døden, deels ved Benaadning, saa at der om en halv Snees Aar ikke vil være noget særdeles betydeligt Antal tilbage. Endnu større viser Forskjellen sig med Hensyn til de Fanger, der ere inddømte paa Aar. Af de 332 deslige Fanger, som henseende i Straffeanstalterne ved Udgangen af Aaret 1848, ville nemlig de 306 have udstaaet deres Straffetid ved Udgangen af Aaret 1857, og der vil altsaa efter den Tid kun henseende 26 af disse Forbrydere. Naar altsaa om ikke lang Tid fremtidig Hændommelse til Fæstningsarbejde maatte bortfalde, vil omtrent til samme Tid, som man tør haabe, at Straffeanstalterne ville være istand til at rumme alle de Forbrydere, som inddømmes, Fæstningsslaveriet være ganske ophørt, uden at nogen Foranstaltning i denne Retning vil faae synderlig gennemgribende Virkning paa allerede bestaaende Forhold, og det tør da under saadanne Omstændigheder maaskee ansees mindre rigtigt og mindre hensigtsmæssigt, nu at ville søge at bewirke en Overgang, som dog maatte føre skadelige Følger med sig. Det lader sig nemlig ikke nægte, at Disciplinen i Slaverierne ikke kan overholdes saa fuldkomment, som i andre Straffeanstalter, og det maatte derfor unægteligt have skadelige Følger med Hensyn til de allerede nu i de bedre disciplinerede Straffeanstalter henseende Fanger, naar de bleve sammenblandede med dem, der nu befinde sig i hine Anstalter, ligesom der ogsaa ved en saadan Overførelse